

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 680/2022
29.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Радосављевића и др, због три кривична дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића, адвоката Стевана Јаковљевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву 1К.бр.15/21 од 11.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 796/21 од 22.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића, адвоката Стевана Јаковљевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву 1К.бр.15/21 од 11.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 796/21 од 22.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву 1К.бр.15/21 од 11.06.2021. године, између осталих, окривљени Дејан Радосављевић и Стефан Стојановић су оглашени кривим због извршења три кривична дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, па су им за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ описано у ставу I изреке пресуде казне затвора у трајању од по 1 године и 6 месеци, а за два кривична дела из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ описана у ставу II изреке пресуде казне затвора у трајању од по 2 године и затим су окривљени осуђени на јединствене казне затвора у трајању од по 3 (три) године и 4 (четири) месеца у које им се урачунава време проведено у притвору и мери забрана напуштања стана односно боравишта у периоду од 25.12.2018. године до 05.11.2020. године.

Истом пресудом окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износе од по 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је одређено да ће о трошковима кривичног

поступка суд одлучити посебним решењем. Оштећене АА, ББ и ВВ су за остваривање имовинскоправног захтева упућене на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 796/21 од 22.12.2021. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића, адвоката Стевана Јаковљевића и адвоката Огњена Радића и Боровоја Боровића и жалба браниоца окривљеног ГГ адвоката Славице Копривица, па је потврђена пресуда Вишег суда у Смедереву 1К.бр.15/21 од 11.06.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића, адвокат Стеван Јаковљевић, због повреде закона из члана 74. тачка 1) ЗКП (у захтеву погрешно означено члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд на основу члана 492. ЗКП усвоји као основан поднети захтев, те да у смислу члана 494. ЗКП предмет врати на поступање Вишем суду у Смедереву или Апелационом суду у Београду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 74. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића у поднетом захтеву истиче да је у предметном кривичном поступку повређено право на обавезну одбрану окривљеном ГГ приликом његовог саслушања у полицији, а на чијем признању извршења предметних кривичних дела датом у полицији је суд по браниоцу засновао осуђујућу пресуду и то не само у односу на окривљеног ГГ, већ и у односу на окривљене Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића. Наиме, по ставу браниоца, окривљени ГГ је пред полицијом саслушаван супротно одредби члана 74. тачка 1) ЗКП, обзиром да му, као лако ментално заосталој особи која је очигледно неспособна да се сама успешно брани, није омогућено да од самог почетка његовог саслушања присуствује бранилац по службеној дужности - адвокат Славица Копривица, већ је окривљени ГГ саслушаван 6 сати без браниоца, а у ком времену је исти тучен од стране полицајаца и наложено му је како да изнесе своју одбрану.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбама члана 74. ЗКП предвиђена је обавезна одбрана окривљеног у кривичном поступку, односно истима је прописано девет процесних ситуација у којима

окривљени мора имати браниоца. Дакле, повреда закона из члана 74. ЗКП постоји ако окривљени у једној од девет прописаних процесних ситуација у којима је предвиђена обавезна одбрана није имао браниоца. Повреда закона из члана 74. тачка 1) ЗКП, на коју се позива бранилац окривљених, постоји ако окривљени, који је нем, глув, слеп или неспособан да се сам успешно брани, није имао браниоца од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Имајући у виду да из списка предмета, и то записника о саслушању окривљеног ГГ састављеног пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ Панчево ПС Ковин дана 25.12.2018. године, јасно произилази да је наведеном саслушању окривљеног ГГ присуствовала адвокат Славица Копривица која му је постављена као бранилац по службеној дужности решењем Вишег јавног тужиоца у Смедереву А.бр.371/18 од 25.12.2018. године на основу члана 74. тачка 2) ЗКП, јер је окривљеном стављено на терет кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. КЗ за које је, с обзиром на висину запређене казне затвора, прописана обавезна одбрана, те да је окривљени пристао да да свој исказ у присуству наведеног браниоца по службеној дужности и да је саслушање окривљеног почело након обављеног поверљивог разговора са браниоцем, као и да је после давања исказа и упозорења у смислу члана 235. став 1. ЗКП да има право да прочита записник или да захтева да му се исти прочита, окривљени након читања записника својеручно потписао записник, као и његов бранилац по службеној дужности, а примедби на поступање полиције од стране окривљеног и његовог браниоца није било, то је, по налажењу Врховног касационог суда, очигледно да је окривљени ГГ приликом саслушања пред полицијом дана 25.12.2018. године имао браниоца, односно да је имао одбрану, при чему поднетим захтевом за заштиту законитости нису пружени докази за супротно, због чега се у конкретном случају, по налажењу Врховног касационог суда, не може радити о повреди закона из члана 74. ЗКП везано за обавезну одбрану окривљеног у кривичном поступку, а како то неосновано истиче бранилац окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића у поднетом захтеву. По налажењу овога суда како је у конкретној ситуацији окривљени ГГ имао браниоца, то је без икаквог утицаја чињеница да је овом окривљеном бранилац по службеној дужности постављен на основу члана 74. тачка 2) ЗКП, уместо на основу члана 74. тачка 1) ЗКП, а имајући при томе у виду висину запређене казне затвора за кривично дело које му је стављено на терет.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да осим признања извршења предметних кривичних дела окривљеног ГГ, нема ни једног другог доказа да су окривљени Дејан Радосављевић и Стефан Стојановић учинили предметна кривична дела, при чему је суд неосновано одбио доказни предлог одбране, по налажењу овога суда, у суштини се оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљених, односно њиховог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 74. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту

законитости браниоца окривљених Дејана Радосављевића и Стефана Стојановића, адвоката Стевана Јаковљевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљених одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић